

Edm. Reitter, Revision der europäischen *Mycetochares*-Arten. (Deutsche Entomolog. Zeitschr. XXVIII. p. 242—250.)

Szerző az európai *Mycetochares*-fajok analytikus táblázatát és tüzetes leírását közölve, a négy-foltos szárnyfedőivel valamennyi többi fajrokonától szembetűnően különböző *Mycetochares quadrimaculata* Latr. hazájául a többi között Horvátországot is említi.

Edm. Reitter, Einige neue Coleopteren aus Süd-Europa. (Deutsche Entomolog. Zeitschr. XXVIII. p. 255—259.)

Az itt leirt új bogarak közül egy faj hazánkból származik: ez a *Platytarsus Frivaldszkyi*, melyet Viertel kapitány Mehádia mellett számos példányban gyűjtött.

Dr. Eppelsheim, Ueber *Compsochilus cephalotes* Er. und Verwandte. (Deutsche Entomologische Zeitschrift. XXVIII. p. 409—414.)

Szerző a czimben említett Staphylinida-fajt és legközelebbi fajrokonait beható vizsgálat tárgyává téve, kimutatja, hogy annak nevét a legtöbb gyűjteményben tévesen egy más faj viseli. Ez a faj a szerző által itt alaposan leirt *Compsochilus Heydeni* (Kraatz), mely főleg hazánkban tenyészik, és mely Magyar-, Horvát- és Szlavonországon kívül eddig még csak Dél-Oroszországból Astrachan mellől ismeretes.

Dr. L. von Heyden, Varietäten von *Melolontha vulgaris* und *hypocastani*. (Deutsche Entomolog. Zeitschr. XXVIII. p. 416.)

A szerző gyűjteményében levő cserebogarak között hazánkból, nevezetesen a lika-otocsáni határkerületben fekvő Perusics mellől a *Melolontha vulgaris* törzsalakja és annak *lugubris* Muls. fajváltozata vannak képviselve.

Dr. Daday Jenő, A Balaton titkai. (Orvos-természettudományi Értesítő. VI. köt. 69 - 95 l.)

A népszerű modorban irt dolgozat érdekesen ismerteti a Balaton állatvilágát, mely ámbár megközelítőleg sem oly gazdag, mint a tengeri fauna, mindamellet sok érdekes alakot bír felmutatni. A Balatonnak aránylag szegényebb faunája nem annyira a fajok, mint az egyének nagy számával tűnik ki. A szerző a halakon, véglényeken és sodróférgéken kívül bővebben emlékezik meg az ott tenyésző alsóbbrendű parányi rákokokról is. Ezeket a part közelében 7 mindenfelé meglehetősen elterjedt Cyclops-fajon kívül még két Alonafaj és a Balaton saját fajának tekinthető *Pleuroxus balatonicus* képviselik. A Balaton közepén és a mélyebb vízrétegekben tartózkodó Crustacea-fajok közül különösen említést érdemelnek az eddig csak Éjszak-Németországból és Csehországból ismert *Daphnia Kahlbergiensis* s a teljesen szintelen és átlátszó testű *Leptodora hyalina*. A halakon élősködő rákokok közül leggyakoribbak az *Argulus foliaceus* és *Ergasilus Sieboldii*. Az észlelt Crustaceák, valamint a többi állatfajok is

mind édesvízi alakok, a mi a szerző szerint határozott újmutatással szolgál arra nézve, hogy a »magyar tenger« nem lehet a hazánkat egykor borított és aztán eltűnt tengernek utolsó maradványa, hanem egyszerű édesvízi medence, mely hajdan egyfelől a Dunával, másfelől a Mura-Dráva vizeivel állott összeköttetésben.

Julius Weise, Naturgeschichte der Insecten Deutschlands: Coleoptera. VI. Bd. 3, Lief. p. 369—568, egy táblával.

Ebben a német lassusággal készülő munkában, melyet *Erichson* már 1848-ban megindított, és melyen azóta több szerző dolgozott, mint tudjuk, nemcsak Németország bogarai vannak alaposan tárgyalva, hanem a szomszédos területek és így hazánk faunája is figyelembe vannak véve. A legutóbb megjelent füzetben, mely a *Chrysomelidák* folytatását hozza, számos *Chrysomela*-, *Orina*-, *Phytodectia*- és *Phaedon*-faj termőhelyei között hazánk szintén fel van említve. Két alfaj *Orina viridis* *Duft. subsp. Merkli* és *var. transylvanica* leírásán kívül (az első az erdélyi havasokról, a második állítólag a Bánásgból), a magyar faunaterületről még közölve vannak: a változékony *Orina speciosissima* *Scop.* két alfaja, a *subsp. juncorum* *Suffr.* az erdélyi havasokról és a *subsp. carpathica* *Kraatz* a Keleti-Kárpátokból, nevezetesen a Tisza forrásai mellől; továbbá *Sclerophaedon carniolicus* *Germ. var. Kenderesyi Kiesw.* Erdélyből és *var. carpathicus* *Weise* a Tisza forrásai mellől. A szerző a *Melasoma collaris* *L.* fajnak egy a törzsalaknál jóval nagyobb változatát is leírja az Alsó-Tisza mellékéről s azonkívül még néhány magyar fajt ismertet, mely Németországban már nem tenyészik. Ilyenek: *Chrysomela cinctipennis* *Harold* és *morio* *Kryn.*, melyek hazánkon kívül csak kelet felé Dél-Oroszországban élnek; míg a *Chrysomela atrovirens* *Friv.* Baziás mellől, hazánknak kizárólagos fajt képezi.

Otto Bohatsch, Die Eupitheciën Oesterreich-Ungarns. II. Nachtrag. (Wien. Ent. Zeitung. III. p. 294—298.)

A szerző már 1882-ben közzé tette az idézett folyóirat első évfolyamában az osztrák-magyar monarchia Eupithecia-fajainak jegyzékét, a melyhez 1883-ban az első pótléket közölte. A jelen második pótlék a magyar faunára vonatkozólag szintén több adatot tartalmaz ezekről az araszoló-pillékről és mint hazánkra nézve új felfedezést említi az *Eupithecia immundata* *Z.* fajt, melyet *Husz* tanár úr Eperjes mellett fogott.

Charles Darwin, Az ember származása és az ivari kiválás. Fordították *Török Aurél* és *Entz Géza*. Második kötet. Budapest, 1884. (IX és 436 l., 78 fametszetű ábrával.)

E klasszikus munka magyar fordításának második kötete méltó folytatását és befejezését képezi az első kötetnek, a melynek megjelenéséről már juliusi füzetünkben megemlékeztünk.